

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3194/2547

บริษัทไอทีวี จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัท เจ เอฟ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 587

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยทำสัญญาจ้างโจทก์ให้ทำการโฆษณาผลิตภัณฑ์สินค้าให้จำเลยและโจทก์ตกลงรับจะทำการโฆษณาผลิตภัณฑ์สินค้าให้ เมื่อทำการโฆษณาแล้วจำเลยตกลงจะชำระเงินค่าโฆษณาให้แก่โจทก์ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่โจทก์จำเลยมีเจตนาให้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินสิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่จำเลย และจำเลยตกลงจะใช้ราคานั้น ไม่เข้าลักษณะสัญญาซื้อขายตาม ป.พ.พ. บรรพ 3 ลักษณะ 1 ว่าด้วยซื้อขาย แต่เป็นเรื่องโจทก์ผู้รับจ้างตกลงจะทำการโฆษณาผลิตภัณฑ์สินค้าจนสำเร็จให้แก่จำเลยผู้ว่าจ้าง และจำเลยตกลงจะชำระเงินค่าโฆษณาหรือสินจ้างเพื่อผลสำเร็จแห่งการทำงานที่ทำนั้น อันเข้าลักษณะของการจ้างทำของตาม ป.พ.พ. มาตรา 587

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยตกลงว่าจ้างโจทก์โฆษณาผลิตภัณฑ์สินค้า หน้ากากกันควัน แพร่ภาพ ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องไอทีวี โจทก์ได้โฆษณาแพร่ภาพออกอากาศโฆษณาสินค้า ดังกล่าวให้จำเลยตามสัญญาจ้างทั้ง ๒ ครั้งแล้ว แต่จำเลยไม่ชำระค่าจ้างทั้ง ๒ ครั้ง ทำให้โจทก์เสียหาย ขอดิดค่าเสียหายเป็นดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับถัดจากวันครบกำหนดถึงวันฟ้อง เป็นเงิน ๔๔,๑๓๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๑๙,๑๓๐ บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน ๓๑๙,๑๓๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี จากต้นเงิน ๒๗๕,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน ๑๖๕,๐๐๐ บาท และ ๑๑๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๑ และ ๑ มีนาคม ๒๕๔๑ ตามลำดับ จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ตามข้อความในใบสั่งโฆษณา เป็นเรื่องจำเลยเจตนาจ้างโจทก์ให้ทำการโฆษณาผลิตภัณฑ์สินค้าให้จำเลยและโจทก์ตกลงรับจะทำการโฆษณาผลิตภัณฑ์สินค้าดังกล่าวให้จำเลย ซึ่งเมื่อโจทก์ทำการโฆษณาให้จำเลยเสร็จแล้ว จำเลยตกลงจะชำระเงินค่าโฆษณาให้แก่โจทก์ ไม่ใช่เป็นเรื่องโจทก์และจำเลยต่างมีเจตนาให้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินสิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่จำเลยและจำเลยตกลงจะใช้ราคาทรัพย์สินสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้แก่โจทก์อันจะเข้าลักษณะของสัญญาซื้อขาย ตาม ป.พ.พ. บรรพ ๓ ลักษณะ ๑ ว่าด้วยซื้อขาย แต่อย่างใด หากแต่การที่จำเลยจ้างโจทก์ให้ทำงานตามลักษณะงานตามใบสั่งโฆษณาดังกล่าว นั้น เป็นเรื่องโจทก์ผู้รับจ้างตกลงจะทำการโฆษณาผลิตภัณฑ์สินค้าจนสำเร็จให้แก่จำเลยผู้ว่าจ้างและจำเลยตกลงจะชำระเงินค่าโฆษณาหรือสินจ้างเพื่อผลสำเร็จแห่งการทำงานที่ทำนั้น อันเข้าลักษณะของการจ้างทำของ ตามนัยมาตรา ๕๘๗ แห่ง ป.พ.พ. หาใช่เป็นเรื่องการซื้อขายดังที่จำเลยฎีกาไม่พิพากษายืน.

องค์คณะ

จำรูญ แสงภักดี · สมชัย เกษขุมพล · สุมิตร สุภาดุลย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3194/2547>